

ಕನ್ನಡದ ಬಹುರೂಪಿ ಚಹರೆಗಳು

ಮತ್ತು ಶೈಲಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ 'ಮುದ್ರಾಮಂಜುಷ'ದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಉಚಿತವೆಂದೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಎಂಥ ಕನ್ನಡವಿರಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು 'ಕನ್ನಡ ಮಾತು ತಲೆಯೆತ್ತುವ ಬಗೆ' ಎಂಬ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಹತ್ವದ ಉಪನ್ಯಾಸ (1911) ಮಾಡಿದರು; 'ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟು' ಲೇಖನ ಬರೆದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸಲೇಖಕರು ಸಂಸ್ಕೃತಮಯ ಅಥವಾ ಹಳಗನ್ನಡ ಬಳಸುವುದರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಯುದ್ಧದ ತುರ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ; ಪೂರ್ವಸೂರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರಳಗನ್ನಡದ ಮಾದರಿಗಳ ಮಂಡಿಸುತ್ತ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ತಲುಪುವಂತಹ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಲೇಖಕರಿಗೆ ಕರೆಗೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಇಳಿದಿರುವ 'ದೋಷ'ಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್' ಸಾಹಿತ್ಯದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವಿಗಾಗಿ 'ಆಂಗ್ಲಸೇವಕ', 'ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿರೋಧಿ' ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನೂ ಹೊರಬೇಕಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕರು ಹೊಸಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ರೋಗ ಮತ್ತು ಮದ್ದಿನ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಪರ್ಯಾಯವಾದ ಹೊಸ ಭಾಷೆ, ಸಮಾಜ, ಧರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ, ತಂತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭಾಷೆ, ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ರೋಗಗ್ರಸ್ತವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ದಂಗೆಯೇಳುವ ಮೂಲಕ. ಶ್ರೀಯವರ ಸಂಕಲನದ ಹೆಸರು 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತ'ಗಳಾದರೂ, ಅವರು ಶೋಧಿಸಿದ್ದು ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ಮಾರ್ದವತೆಯ ಕನ್ನಡವನ್ನು. 'ಮೊದಲು ತಾಯಿ ಹಾಲಕುಡಿದು, ನಲ್ಮೆಯಿಂದ ತೊದಲು ನುಡಿದು, ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಮಾತದಾವುದು?' ಎಂಬ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತವಿರೋಧಿ, ಆಂಗ್ಲಸಂಗ ಮತ್ತು ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದ ಅಂಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕೂಡುವ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಒಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದ ಈ ಕಾವ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ನುಣುಪುಗೊಳಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ, ಶ್ರೀಯವರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗಲ್ಲ, ಪರೋಕ್ಷ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. 'ಶಾನುಭೋಗರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕುಣಿವ ಕೆಂಗರುವಿನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದವಿದೆ. ಆಂಗ್ಲಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಲಂಕೇಶರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಅತಿಕಡಿಮೆ ಸಂಸ್ಕೃತವಿದೆ. ಅವರ ಗದ್ಯಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡದ ಭಾಗ್ಯ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದ ಚಹರೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ 'ಕಾಲೂರು ಚೆಲುವೆ'ಯ ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಗೌಡ ಹಾಗೂ 'ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣ'ದ ಡಿ.ಎನ್. ಶಂಕರಭಟ್ಟರದು ಖರೇಖರೇ ಭಾಷಿಕದಂಗೆಗಳು. ಭಟ್ಟರು ತಾವು ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ 'ಎಲ್ಲರ ಕನ್ನಡ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಮತದಂತೆ ಈ ಭಾಷಿಕಮತವೂ ಪ್ರಚುರವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ಈ ಹೆಸರಲ್ಲಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಭಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಮೂಲ ಶಬ್ದಕೋಶ ವ್ಯಾಕರಣ ಹಾಗೂ ಆಲೋಚನಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ, ತನ್ನತನದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡಿಸುವ ಭಲದಲ್ಲಿ 'ಎಲ್ಲರ ಕನ್ನಡ'ವು ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮತೋಲನದ ಹದ

ಕನ್ನಡವು ಅಸ್ಥಿತೆಯ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಅತಿಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಮತೋಲನ ಕಾಡುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಎಚ್ಚರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮತೋಲನವೆಂದರೆ ಸರಳ ಸಮನ್ವಯವಲ್ಲ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಹದದ ಹುಡುಕಾಟ; ಬೀಜವೊಂದು ತನ್ನ ಅಂಕುರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತೇವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಶೋಧ. ಶರಣರು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅರಿವಿನ ಮಾರಿತಂದೆಯಂತೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹೊಂಬುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಳು ಹಾಕಿ